

CĂTĂNIE

Dunare

Pierdut între vise ciudate
M-am trezit într-un vis înghețat
Se făcea cumva că am armă,
Se făcea că eram un soldat.

Și parcă stăteam tot pe câmpuri
Sau stăteam păzind câte-un colț
Cu arma mai grea pe un umăr
Voiam să trag doar un glonț.

Și parcă-mi pierdusem și ochii
Pe drum, la un marș, undeva,
Și vântul de toamnă, prea rece,
În goale orbite bătea.

Se făcea c-auzeam de onoare
De jertfa ce-o facem murind
Dar omul din față tot parcă
Tăcea adesea vorbind.

Și parcă uitasem de mine
- Rămas undeva, mai departe -
Pe mine de mine, un gard
Vedeam cum mă ține deoparte.

Și parcă simțeam că mi-e rece
Pe-o noapte în jos stam culcat
Simțeam și atunci că am armă:
se facea că eram un soldat...